

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pitel Anatolie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Dorogan Marin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 26.07.2019-17.03.2020;

2. instanța de apel: 15.05.2020-30.06.2020;

3. instanța de recurs: 11.09.2020-17.02.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 17 martie 2020, Dorogan Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. b) și art. 46, 351 alin. (2) Cod penal și condamnat:

- în baza art. 188 alin. (3) lit.b) Cod penal la închisoare pe un termen de 11 ani, cu excutarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 46, art. 351 alin.(2) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor , s-a stabilit lui Dorogan Marin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, care, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Dorogan Marin, în perioada anilor 2016-2018, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjungată, cât și alte persoane care urmează a fi identificate de organul de urmărire penală, au creat în prealabil o reuniune stabilă de persoane, formând un grup criminal organizat, care activau conform unui plan bine determinat de activitate infracțională și care acționând în

interes material, urmăreau un scop infracțional unic de uzurpare de calități oficiale și comiterea pe această bază a infracțiunilor de sustragere a bunurilor altei persoane, prin atacuri cu aplicarea violenței. Astfel, Dorogan Marin, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, acționând în interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, de comun acord cu ceilalți membri ai grupului criminal respectiv și după o pregătire prealabilă, la data de 09 noiembrie 2017 s-au deplasat, cu un automobile la moment neidentificat, în s. Domulgeni, r-nul Florești, unde s-au întâlnit cu persoana în privința căreia s-a disjunctă cauza penală, după care cu automobilul respectiv, împreună s-au deplasat în direcția or. Șoldănești, concomitent îmbrăcându-se în uniforme de poliție cu semnul distinctiv "POLIȚIA", mascându-se cu cagule pe cap și având asupra sa arme neidentificate, obiecte pe care le-au pregătit în prealabil.

Tot el, la aceeași dată, aproximativ la orele 23:00 min., ajungând în or. Șoldănești, s-au deplasat la domiciliul cet. Poiețică Ion, situat în XXXXX, unde au efectuat acțiuni de verificare a împrejurimilor domiciliului respectiv, după care persoana în privința căreia s-a disjunctă cauza penală a rămas în automobilul cu care s-au deplasat, întru a supraveghea și a asigura ulterioara transportare, iar Dorogan Marin împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, au pătruns ilegal în domiciliul lui Poiețică Ion, unde prezentându-se „Poliția Antidrog”, sub pretextul efectuării percheziției în scopul depistării drogurilor și obținerea informației de la Poiețică Ion și membrii familiei acestuia, referitor la locul păstrării mijloacelor bănești și cărorva droguri, iau amenințat pe Poiețică Ion, Poiețică (Condrea) Aliona și Negruță Natalia, cu aplicarea violenței și cu armele pe care le aveau asupra lor, concomitent Dorogan Marin și altă persoană în privința căreia s-a disjunctă cauza penală, i-au răsucit și i-au legat mâinile lui Poiețică Ion, întru a immobiliza, după care Dorogan Marin și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, simultan i-au aplicat lui Poiețică Ion, mai multe lovituri cu mânerul armei în regiunea capului și a feții și totodată îi aplicau cu mâinile și picioarele, inclusiv cu un ciocan multiple lovituri peste diferite părți ale corpului.

Ulterior, aceștea amenințându-l în continuare pe Poiețică Ion și urmărind același scop infracțional, persoana în privința căreia s-a disjunctă cauza penală i-a solicitat lui Poiețică Ion să le transmită suma de 5 000 euro, la care ultimul le-a explicat că nu dispune de asemenea mijloace financiare.

Întru realizarea în continuare a intenției infracționale de sustragere, au efectuat verificări (pretinsa percheziție) în casa și gospodăria lui Poiețică Ion, în cadrul căreia aceștea în mod deschis, au sustras din domiciliul lui Poiețică Ion, mijloace bănești în sumă de: 1010 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 20 523 lei; 320 lire sterline, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 7 356 lei;

100 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 1 752 lei; un telefon mobil de model „Samsung J7”, în valoare de 7000 lei, ce aparținea lui Poiețică Ion, un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi Note4” în valoare de 7000 lei, ce aparținea lui Negruță Natalia și un telefon mobil de model „Samsung J5” în valoare de 200 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 4 064 lei, ce aparținea lui Poiețică (Condrea) Aliona, după care membrii acestei grupări au ieșit din gospodărie și au plecat, ulterior împărțind între ei mijloacele bănești și obiectele sustrase.

Urmare a comiterii acțiunilor infracționale respective fiind cauzate părții vătămate Poiețică Ion vătămări corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, hemoragie sclerală totală a ochiului drept, echimoze pe pavilionul auricular drept și față, excoriații pe cap și față, edem al țesuturilor moi pe față, torace și coapsa dreaptă, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 263 din 23.01.2017 au fost provocate de la acțiunea traumatică cu un obiect dur, contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care în comun determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară, inclusiv fiind cauzate părților vătămate daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 47 695 lei.

Tot el, la data de 09 noiembrie 2017, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, inclusiv și cu alte persoane care urmează a fi identificate de organul de urmărire penală, nefiind angajați ai Ministerului Afacerilor Interne, investiți în condiții legale cu exercițiul respectivelor calități, în scopul înlesnirii comiterii infracțiunii de tâlhărie, în timp ce se aflau în apropierea or. Șoldănești, s-au îmbrăcat în uniforme de poliție cu semnul distinctiv „POLIȚIA”, au îmbrăcat pe cap cagule și s-au înarmat cu arme, obiecte pe care le-au obținut și pregătit în prealabil, după care pe această bază învinuiții, împreună și de comun acord cu membrii acestei grupări, au comis infracțiunea de tâlhărie și anume la data respectivă, aproximativ la orele 23:00 min., fiind îmbrăcați în uniforme de poliție, mascați și înarmați, s-au deplasat la domiciliul cet. Poiețică Ion, situat în XXXXX, unde au pătruns ilegal în domiciliul lui Poiețică Ion și prezentându-se „Poliția Antidrog”, sub pretextul efectuării percheziției în scopul depistării mijloacelor bănești și drogurilor, i-au amenințat pe Poiețică Ion, Poiețică (Condrea) Aliona și Negruță Natalia, cu aplicarea violenței și cu armele pe care le aveau asupra lor, concomitent aplicându-i lui Poiețică Ion, mai multe lovituri cu mâinile și picioarele, inclusiv cu arma și cu un ciocan peste diferite părți ale corpului, după care i-au solicitat să le transmită suma de 5 000 (cinci mii) euro și întru realizarea în continuare a scopului infracțional, au efectuat verificări (pretinsa percheziție) în casa și gospodăria respectivă, în cadrul căreia în mod deschis, au sustras telefoane mobile și mijloace bănești în valoare totală de 47 695 lei.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2020, a declarat apel avocatul Pitel Anatolie în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei, casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie încetată cauza penală de acuzare a lui Dorogan Marin potrivit prevederilor art. 391 și art. 332 Cod de procedură penală, prin prisma prevederilor art. 275 pct. 9) și art. 391 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a indicat că, instanța de judecată la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, precum și de erorile procesuale invocate de către partea apărării care au fost comise de către organul de urmărire penală, fapte care indisolubil duceau la pronunțarea unei sentințe de încetare a prezentei cauze penale.

Astfel, apelantul a indicat că, instanța de fond a lăsat fără apreciere faptul că martorul Zadolnîi Mihail este couator al infracțiunilor, ultimul făcând declarații împotriva inculpatului din motive de frică, de vreme ce cauza penală în privința sa a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La fel, a menționat că deși partea apărării a invocat faptul că probele indicate au fost administrate cu încălcarea prevederilor art. 93 Cod de procedură penală, instanța le-a considerat drept admisibile și le-a pus la baza sentinței de condamnare. Astfel, reiterând faptul că, actele și acțiunile organului de urmărire penală, au fost întocmite de către membrul grupului de urmărire penală, ofițer de urmărire penală Nicolae Bătrâncea, care este detașat la Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Argumentul dat a fost respins de către instanță, motivând că din norma prevăzută la art. 93 Cod de procedură penală, rezultă că procurorul la dispunerea efectuării unor acțiuni de către ofițerul de urmărire penală *poate* întocmi o ordonanță unde să fie indicate ce acțiuni anume urmează a fi întocmite de către ofițer, interpretare care în opinia apelantului este una arbitrară, care nu este plauzibilă și nu poate fi reținută ca întemeiată.

De asemenea, avocatul a indicat că, la baza sentinței de condamnare, au fost puse în calitate de probă, procesele - verbale din 24 octombrie 2018 ale măsurilor speciale de investigație efectuate, și anume, interceptarea și înregistrarea comunicărilor, purtate prin intermediul postului de telefonie mobilă nr.069613611, utilizat de către Zadolnîi Mihail, în perioada 24.04.2018 - 22.10.2018, or, aceste probe nu pot fi puse la baza sentinței în privința lui Dorogan Marin, dat fiind faptul că au fost obținute cu încălcarea normelor procesual - penale.

La fel, autorul cererii de apel a indicat că, infracțiunile de care este acuzat Dorogan Marin sunt infracțiuni mai puțin grave și grave, deoarece sancțiunile

prevăzute de acestea sunt de până la 12 ani închisoare, or, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nu exercită urmărirea penală în toate infracțiunile deosebit de grave și excepțional de grave comise pe teritoriul Republicii Moldova, și invers, nu exercită urmărirea penală pe infracțiunile ușoare, mai puțin grave și grave, chiar dacă au fost comise de către un grup criminal organizat, și la disjungarea cauzei penale într-o procedură separată în privința lui Dorogan Marin, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3), lit. b) și art. 46, art. 351 alin. (2) din Codul penal, procurorul din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale deja nu era competent de a exercita urmărirea penală în speță, și urma să transmită cauza penală altui organ, care este competent, potrivit prevederilor art. 271 și 266 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, apelul avocatului Pitel Anatolie în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor părților vătămate, martorilor și probelor scrise cercetate în ședința de judecată, iar prin analiza lor cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, procesul penal în privința inculpatului Dorogan Marin urmează a fi încetat potrivit prevederilor art. 391 și art. 332 Cod de procedură penală, prin prisma prevederilor art. 275 pct. 9) și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece „există alte circumstanțe care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, invocând că, acțiunile de urmărire penală care au fost întocmite de către ofițerul de urmărire penală Dumitru Bătrâncea urmează a fi considerate inadmisibile, dat fiind faptul că, procurorul la delegarea împuternicirilor pentru efectuarea acțiunilor de către ofițerul de urmărire penală, nu a întocmit o ordonanță în acest sens, Colegiul penal a reținut că, instanța de fond corect a respins aceste argumente, or, potrivit art. 270 alin. (10) Cod de procedură penală, care prevede că, la exercitarea urmăririi penale, procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea unor acțiuni procesuale, altele decât cele cu caracter decizional, de către ofițerul de urmărire penală. În cazurile prevăzute de prezentul aliniat, ofițerul de urmărire penală poate efectua doar acele acțiuni procesuale care au fost dispuse de procuror și își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control al acestuia. Actele întocmite de ofițerul de urmărire penală din indicația scrisă a procurorului sînt efectuate în numele și sub răspunderea acestuia.

Ceea ce ține de afirmațiile părții apărării referitoare la competența Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauzelor Speciale în vederea exercitării urmăririi penale în speță, instanța de apel a reținut că, și la acest aspect instanța de fond just a concluzionat că aceste afirmații urmează a fi respinse, deoarece potrivit art. 270² alin. (1) lit. d) Cod de procedură penală, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale exercită urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat în sensul art. 46 din Codul penal, al infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, cu excepția celor menționate la art. 270¹ alin. (1) din prezentul cod, astfel că, cele expuse de către apărător nu pot fi luate în considerație, or legislatorul expres a specificat prin virgulele puse în prezentul articol în care cauze pot exercita urmărirea penală Procuratura pentru Combaterea Crimei Organizate și Cauze Speciale, unde se regăsește infracțiunea săvârșită de un grup criminal organizat în sensul art. 46 din Codul penal, adică infracțiunea care este comisă de Dorogan Marin.

La fel, instanța de apel a reținut că, atât inculpatul Dorogan Marin cât și avocatul acestuia nu au invocat astfel de încălcări la momentul când au făcut cunoștință cu materialele cauzei, ceea ce denotă că au fost de acord cu acțiunile organului de urmărire penală, acestea din urmă nefiind contestate.

Cât privește argumentul inculpatului Dorogan Marin precum că, dânsul nu este vinovat în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal a conchis prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, or, vinovăția acestuia a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, s-a constatat că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului Dorogan Marin, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel a respins ca fiind declarativ și fără suport probant argumentul părții apărării precum că vina lui Dorogan Marin în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu și-a găsit confirmare, or, instanța de fond a dat dat o apreciere cuvenită, făcând referire la fiecare probă în parte.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pitel Anatolie în numele inculpatului, prin care, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie încetată cauza penală de

învinuire a inculpatului Dorogan Marin, potrivit prevederilor art. 391 și art. 332 Cod de procedură penală, prin prisma prevederilor art. 275 pct. 9 și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În motivarea celor solicitate, avocatul indică că, cauza penală intentată în privința inculpatului urmează a fi încetată, întrucât există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală, în special, recurentul a făcut trimitere la faptul că, sentința de condamnare a inculpatului Dorogan Marin este fundamentată pe probe care nu corespund rigorilor stabilite de art. 93 și 94 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, recurentul critică hotărârea în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în infracțiune pentru care a fost condamnat, solicitând încetarea cauzei, însă nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Cu toate acestea, din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal conchide că, critica primordială a recurentului vizează doar chestiunea de apreciere a probelor, evidențiindu-se faptul că la emiterea sentinței de condamnare, s-a făcut trimitere la un șir de probe care, în opinia autorului cererii de recurs, sunt lovite de nulitate.

În acest context, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul penal consideră inacceptabil faptul că, apărătorul inculpatului, pe calea recursului ordinar, solicită să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel, nu pentru a fi corectată o eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens

instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, Colegiul penal reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu constată legalitatea sau ilegalitatea anumitor mijloace de probă, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

La fel, instanța de recurs constată că, instanța de apel în urma efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută condamnarea în privința lui Dorogan Marin, argumentându-și suficient soluția sub acest aspect, la fel, descriptivul deciziei instanței de apel conține o expunere pelnară asupra criticilor formulate de către avocat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO. În acest sens, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.

414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocat, sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pitel Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Dorogan Marin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *16 martie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan